

De jaren 1950 - 1997

Zo was "de Spär" een volwaardig buitencentrum geworden. Het gebruik bleef echter beperkt tot de zomermaanden: er was geen centrale verwarming maar slechts een potkachel in de grote zaal en een haard in de stafhut; elektrisch licht kon alleen worden verkregen door een dieselmotor op miraculeuze wijze te starten (dat lukte bijna alleen aalmoezenier Bongarts) die dan met veel lawaai en geknetter licht leverde; water moest worden opgepompt; de afvoer van de toiletten gebeurde via zinkputten die op den duur nogal eens verstopten. Deze toestanden nodigden dus niet uit tot een intensief gebruik buiten de zomermaanden.

Wat de verlichting betreft waren er diverse experimenten geweest: petroleum, carbid, maar ook een poging om elektriciteit op te wekken via een windmolen op een hoge ijzeren toren (die tot in de zestiger jaren bleef staan als een soort uitkijktoren).

Voor de exploitatie en het onderhoud van het buitencentrum was dat allemaal niet opwekkend. De kosten van nieuw materiaal of onderhoud moesten vaak bij elkaar "gebedeld" worden.

Het beheer van "de Spär" was sinds 1949 opgedragen aan Teng en Mia Joosten, woonachtig in Haelen. Ook werden in hun huis in de wintermaanden de dekens opgeslagen, en na een inbraak het hele jaar. Dat betekende vóór een weekend ophalen van de dekens, en er na weer terug brengen. De noodzaak om een beheerder ter plaatse te hebben, bleek steeds dringender.

Op 11 december 1961 werd de bouwvergunning afgegeven voor de bouw van een beheerderswoning, een z.g. Bogaers- of Fijnaart-bungalow in een vergrote vorm; geraamde kosten f 24.000.

Op 29 december 1961 besloot de gemeente Haelen de bruikleen van de grond om te zetten in erfpacht voor 60 jaar, met een jaarlijkse erfpachtsom van f 25 per jaar. De gemeente verplichtte zich bij niet-verlenging van de erfpacht de opstallen over te nemen.

Op 9 juli 1963 droeg de Stichting "Sancta Maria" de Spär over aan de nieuwe Stichting "Buitencentrum de Spär" die tot op de dag van vandaag het buitencentrum beheert.

Pas in 1964 werd met de bouw van de beheerderswoning begonnen. De Directie van de Volkshuisvesting vroeg de gemeente de bouw stop te leggen, omdat er nog geen Rijksgoedkeuring was afgegeven. De gemeente weigerde dat echter.

In 1965 trok de familie Joosten in het huis. Zij zouden het beheer blijven uitoefenen tot najaar 1984.

Vanaf 1967 werd het centrum gemoderniseerd. Aansluiting op het elektriciteitsnet was er al. Nu werd ook aansluiting op de waterleiding en de gasleiding gerealiseerd. Op de fundamenten van de oude schuur (indertijd gebouwd met hout van het v.m. concentratiekamp Westerbork) werd een nieuw wasgebouw met douches gebouwd, in hoofdgebouw en wasgebouw kwam centrale verwarming. Alle daken werden vernieuwd, er kwam aansluiting op de riolering, de keuken werd vergroot en heringericht, de bedden werden vervangen door stapelbedden, het sportterrein werd geëgaliseerd. Om de zaal te kunnen vergroten werd de "binnenkapel", nauwelijks nog gebruikt, opgeruimd.

Er was nu een goede capaciteit voor 80 personen.

Het gevolg was dan ook dat het buitencentrum intensiever gebruikt ging worden: vooral scholen kwamen voor introductieweken en afsluitweken naar "de Spar". Daardoor was het buitencentrum van april tot medio oktober in gebruik en werd de exploitatie voldoende lonend om het onderhoud structureel aan te pakken.

In 1984 namen Teng en Mia Joosten afscheid als beheerder. Het bestuur was er gelukkig mee dat hun zoon Maarten en zijn vrouw Anneke bereid waren het beheer over te nemen.

Op 9 december 1985 kocht de Stichting van de gemeente Haelen de grond - tot nu toe in erfpacht - voor f 109.500 zodat er meer mogelijkheden voor een eigen beheer kwamen.

Onmiddellijk werd gestart met een herbebossings-plan. De dennen waren door verzuring aangetast en herhaaldelijk stierven bomen af en vielen als slachtoffer van stormen. Na overleg met Staatsbosbeheer werd besloten geleidelijk aan het naaldbos te vervangen door loofbomen. Via een actie werden de gebruikers aangespoord een (groot formaat) boom te adopteren, zodat er een snelle herbebossing gerealiseerd zou kunnen worden.

Het plan slaagde. Binnen 8 jaar waren er 110 stevige bomen geplant, zodat in de zomermaanden "de Spar" een nieuw aanzien heeft gekregen.

In het kader van de actie Red het bos werden er op het terrein van "de Spar" geplant:

acacia:	25
berk:	59
beuk:	32
eik:	122
els:	5
es:	3
esdoorn:	5
Limburgse boskriek:	25
lijsterbes:	5
tamme kastanje:	5

In totaal dus 286 bomen waarvan er 110 geadopteerd werden door de gasten.
Daarnaast werden aan jonge aanplant 5.750 stuks in de grond gezet.

Bij het vijftigjarig jubileum in 1997 is "de Spar" een goed renderend buiten-centrum op ideële basis - overigens zonder subsidie - dat aan vele jeugd-groepen - vooral uit Limburg, maar ook uit België en Duitsland - een goed en prettig onderkomen biedt.